KARİKATÜR

NAMZET

Beni imtihan etmez misiniz?!

— Kollarını boynuma dola, beni sıkı sıkı tut..
— Beni çok mu seviyorsun, sevgilim?
— Evet.. eşarpımı evde unutmuşum, soğuk alırım diye korkuyorum!..

— Beni çok seviyor. «Sen benim en kıymetli hazinemsin» diyor..
— Demek babanın servetini söyledin?!..

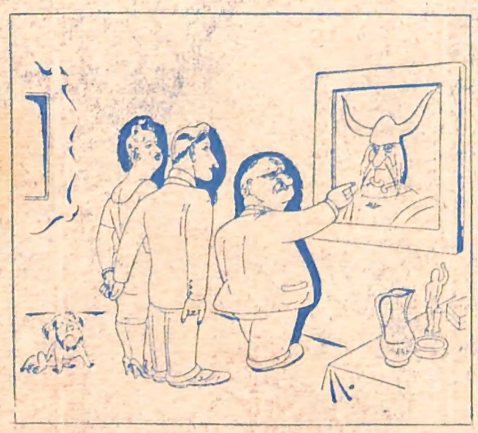

— Bu benim eodadımdan büyük bir mahariptir..
— Belli... Size çok benziyor!..

— Ne o, Salamon yağmur altında mı resim çektiriyor?
— Tabiî.. banyo yapmıyorlar diyenlere birer tane gönderecek!..

— Bak, Fatmanın kocası nasıl uyuyor..
— Beni bunun için mi uyandırdın?.

— Ne yapıyorsun? Sigarayi çalgı gibi mi çalıyorsun?
— Evet, esasen okadar sağırım ki, sigaradan ses çıkıp çıkmadığını duyamam!..

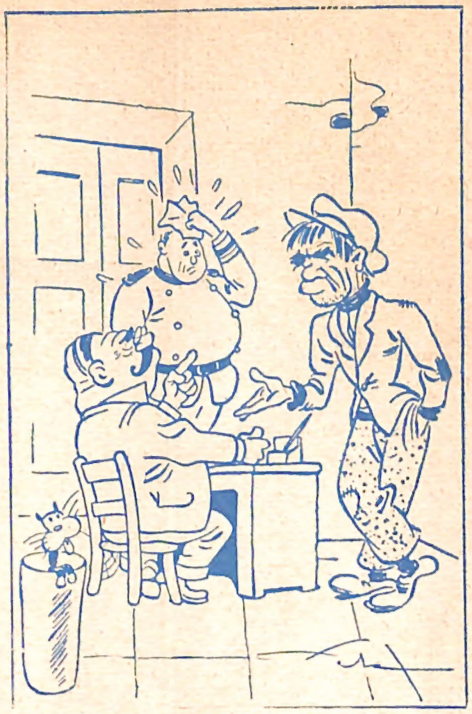

— Dükkândaki kadın seni görmeden içeri girmiş, malları çalmışsın...
— Evet, kadınlarla görüşmiye sıkılırım da!..

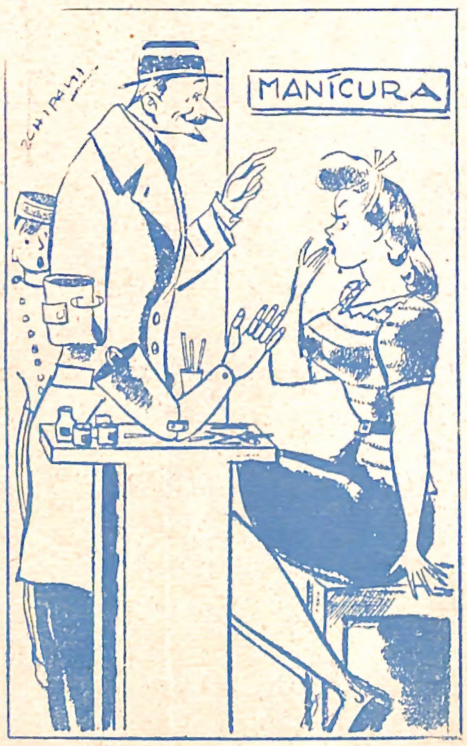

— Bayan, yarım saat sonra gelip alırım, lûtfen manikürlerimi iyi yapınız!..

— Böyle lüks otomobilin var da yine yaya geziyorsun..
— Ne yapayim kardeşim, şapkamı yeni aldım!..

No. 167 CİLT: 7 YIL: 4 FİATI 10 KURUŞTUR 9 MART 1939

Karikatür

İDAREHANESİ:
İstanbul: Ankara caddesi hususi daire. Posta kutusu: İstanbul 103. Telefon: 23031
Telgraf: İst. KARİKATÜR

Sahibi:
SEDAT SİMAVİ

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye: Seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruş. Ecnebi için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ VE EDEBİ HAFTALIK MIZAH MECMUASI

İnönünün Birinci dersi :

Türk milleti insaniyet ailesinde kıymetli bir varlık vaziyeti almıştır. Bu vaziyet ancak temiz idealle yetişen genç nesillerin karakter kuvvetleri ile muhafaza olunur ve yükselebilir...

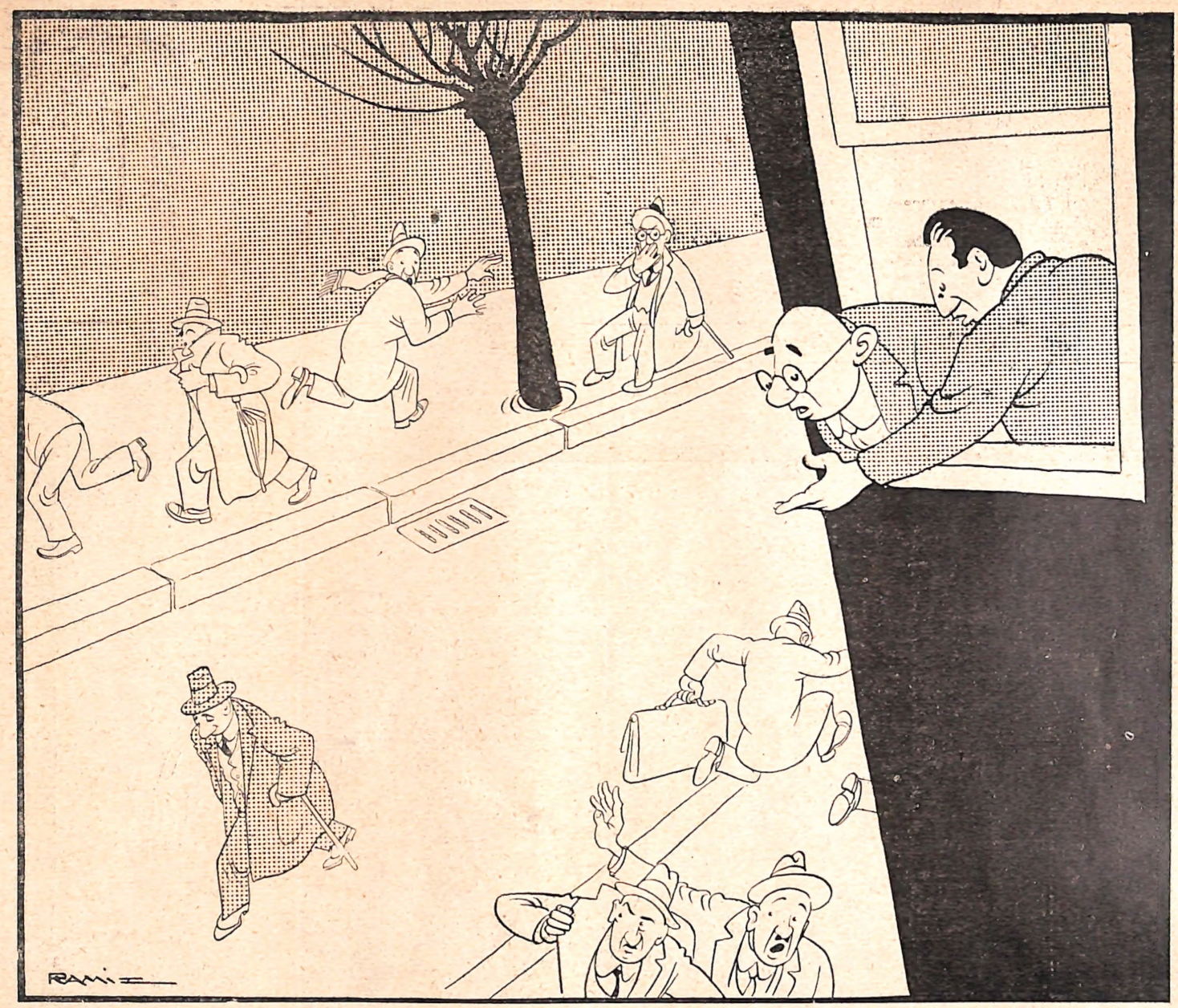

— Yahu, şu adamdan kaçan kaçana... alacaklı mı acaba?..
— Zannetmem, yerinden çıkarılanlardan biri olacak!..

MEBUSLUK İSTİDASI

— Bunca yıllık muharrirsin, dedi, lâkırdısı, imlâsı düzgün yazı yazmayı elbette öğrenmişsindir. Şuraya otur, bana sekiz, on satırlık bir istida yazacaksın. Sana zahmet vermek istemezdim ama, Yenicami civarı hallâç pamuğu gibi atıldı. Makineli arzuhalcilerin nereye gittiklerini bilemiyorum. Sevaptır. Bunca yıllık komşu hakkı var.

— Pekâlâ, dedim, yazacağımız istida neye dair? Yanlış vergiye mi itiraz edeceksin, istimlâk edilecek bir yerin var da bedelini mi kâfi görmüyorsun? Yoksa bir iş filân mi istiyeceksin?

— Mebusluk istiyeceğim, dedi, düşündüm taşındım. Yapabileceğim işler arasında bana en münasibi mebusluk göründü. Malûm ya, şimdi bir yerde en ufak bir ayak hizmeti istesen «Tahsilin nerede?» diye soruyorlar.

— İyi ama mebusluk da büyük mesuliyetleri ve yorgunlukları olan bir iştir.

Derin derin içini çekti:

— Biliyorum, biliyorum,.. Onun da yorgunlukları var. Trene binip sallana sallana Ankaraya gideceksin. Orada ev bulup yerleşeceksin. Meclisin yanında kiralık ev yokmuş. Binaenaleyh ev az çok uzakta olacak. Haftada en aşağı iki, üç gün Meclise geleceksin. Ziraate, ticarete, Maarife daha bilmem nelere ait bir takım tatsız tuzsuz lâkırdılar dinliyerek kafanı yoracaksın.

— Doğru söylüyorsun... Evinin altındaki kahvede göğüs bağır açık sere serpe oturup gramofon dinlemek dururken sımsıkı elbiseler içinde kurulu tüfek gibi dimdik oturup nutuk dinlemek güç şeydir. Fakat ne yaparsın. Çiğnemeden ekmek yutulmaz..

— Öyledir. İstidanın yazılmasını sana bırakıyorum. Ne lâzımsa söylersin artık..

— Malûm, fakat bunun için bana bazı izahat vermen lâzım. Evvelâ bana kısa bir tercümei halini anlat. Şimdiye kadar ne işler gördün?

— Çook... Hangi birini sayayım..

— En mühimlerini tabiî... Askerlik ettin mi? Vatana ne gibi hizmetlerin var?

— Etmez olur muyum, yirmi beş gün.

— Yirmi beş gün mü?

— Evet, tam yirmi beş gün... Millet ve memleketim uğuruna yirmi beş gün ne cefalara katlandığımı bilemezsin. Fakat helâl olsun. Vatana hizmet boynumuza borçtur.

— Yirmi beş günde askerlik biter mi?.

O acı acı güldü:

— Sen yirmi beş günü az mı sanıyorsun? Her sabah erkenden yataktan kalk, süt, tereyağ, yumurta vesaire ile kahvaltı edip sıkıca karnını doyurmadan giyin, öğleye kadar tarlada talim yap, fazla olarak sırtına bir çanta, omuzuna bir de tüfek yükletsinler... Halbuki ben ağırlık olmasın diye hayatımda baston ve şemsiye bile taşımadım... Yirmi beş gün içinde kollarım, ayaklarım tutuldu. Doktorlar beni askerden ihraç ettiler. Sen bunu nasıl istersen yaz.

— Pekâlâ, dedim, «Hizmeti vataniyemi ifa esnasında vatan uğuruna malül olarak askerden ayrıldım» deriz.

— «Hizmeti vataniyemi parlak bir surette ifa ettikten ve memleket uğuruna kanımı, sıhhatimi feda ettikten sonra» desek daha iyi olmaz mı?

— Yok yok.. bukadarı kâfi..

— Pekâlâ sen bilirsin..

— Daha başka ne işler yaptın?

— Harpte mahallemizdeki mektebin hocası askere gittiği için iki ay kadar ona vekillik ettim.

— Âlâ, yazıyorum. «Epeyce bir zaman Maarif işlerinde cansiparane çalıştım ve bir çok evlâdı vatanın yetişmesine himmet ettim.»

— Ders verirken çektiğim sıkıntılardan bahsetmiyecek misin?

— Yazacağımız kısa bir hulâsadır.

— Hakkın var. Hem insan mütevazı olmalı.

— Daha başka ne yaptın?

— Bizim amcanın aktar dükkânı vardı. Arasıra o dışarı çıktıkça dükkânı bana bekletirdi. O esnada müşteri gelirse, tütün, defter filân satardım.

— Bu da iyi. Yazıyorum: «Uzun zaman ticaretle iştigal ettim ve memleketin iktisadî ve malî hayatı hakkında derin ve geniş tecrübeler kazandım.» Daha başka...

— Bilmece halline çok meraklıyım. Gazete ve mecmua bilmeceleri hallederek mükâfatlar kazandım.

— Bu da âlâ. Yazıyorum. «Türk matbuatına pek uzun zamandanberi hizmetim vardır. Milletimize ve dünyaya ait birçok mühim mesele ve muammaları büyük bir incelikle hallederek milletin pişi istifadesine vaz ettim. İmzam en büyük gazete ve mecmualarda takdir ile karşılandı ve pek çok mükâfatlar aldım.» tercümei hal için bukadar kâfi... Fırkanın prensiplerini kabul ediyorsun değil mi?

O, gözlerini açtı:

— Fırkanın nelerini?

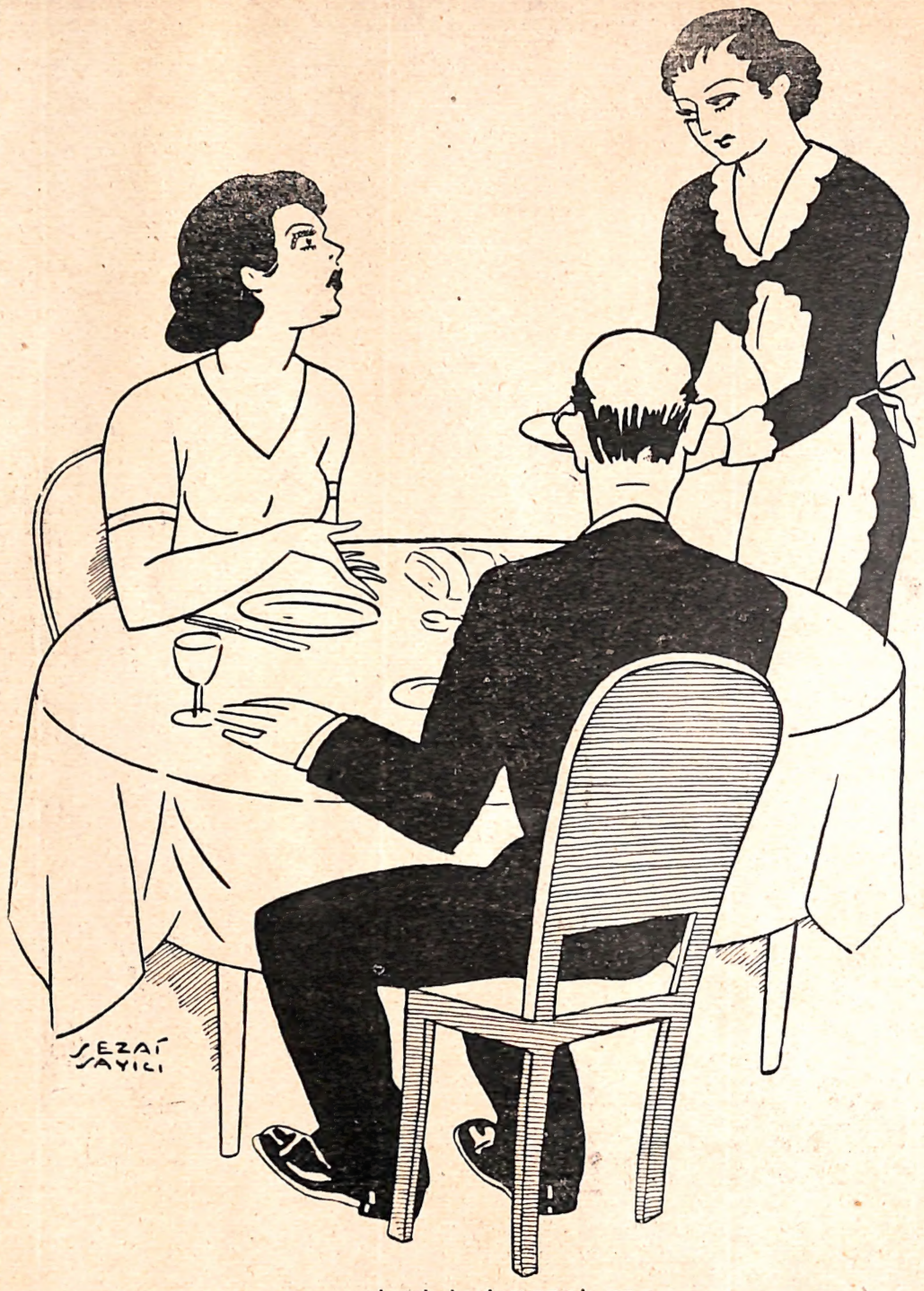

ŞİMDİKİ HİZMETÇİLER:

Bayan — Sofraya bir daha bayat ekmek koyma, yiyemiyoruz..

Hizmetçi — Peki bayanım ama, bayatları ne yapalım, çünkü ben de yiyemiyorum!

— Daha açık sorayım. Altı oku kabul ediyorsun..

Gülümsemiye başladı:

— Ne söylüyorsun yahu... Değil altı ok, on altısını, yüz on altısını kabule razıyım... Elverir ki, beni mebus yapsınlar..

— Pekâlâ, onu da yazdım. Söyle bakalım hangi dairei intihabiyeden mebus olmak istiyorsun?

— Neresinin maaşı çoksa oradan tabii..

— Hepsininki birdir.

— Öyle ise nereden olursa olsun..

— Kabiliyeti intihabiyen nerededir?

— Efendim?

— Yani seni en çok nerede tanırlar?

— Aksarayda, Sineklibakkalda..

— O halde İstanbul vilâyetinden diyeceğiz.

— Bu söylediklerinden bir şey anlıyamıyorum.

— Yani «İstanbul ahalisi beni tanır ve sever. Binaenaleyh onların beni intihap etmesi mümkündür» diye yazıyorum.

— Hatırın kalmasın ama, burada saçmaladın işte... Ben mebusluğu İstanbul ahalisinden değil, Fırkadan istiyorum. Hem herkes durup dururken bana rey verir mi?

— Ya kime verir?

— Kendikendine verir.

— Peki, biz de öyle yazarız. Al bakalım istidanı. Allah hayırlı etsin.

KARİKATÜR

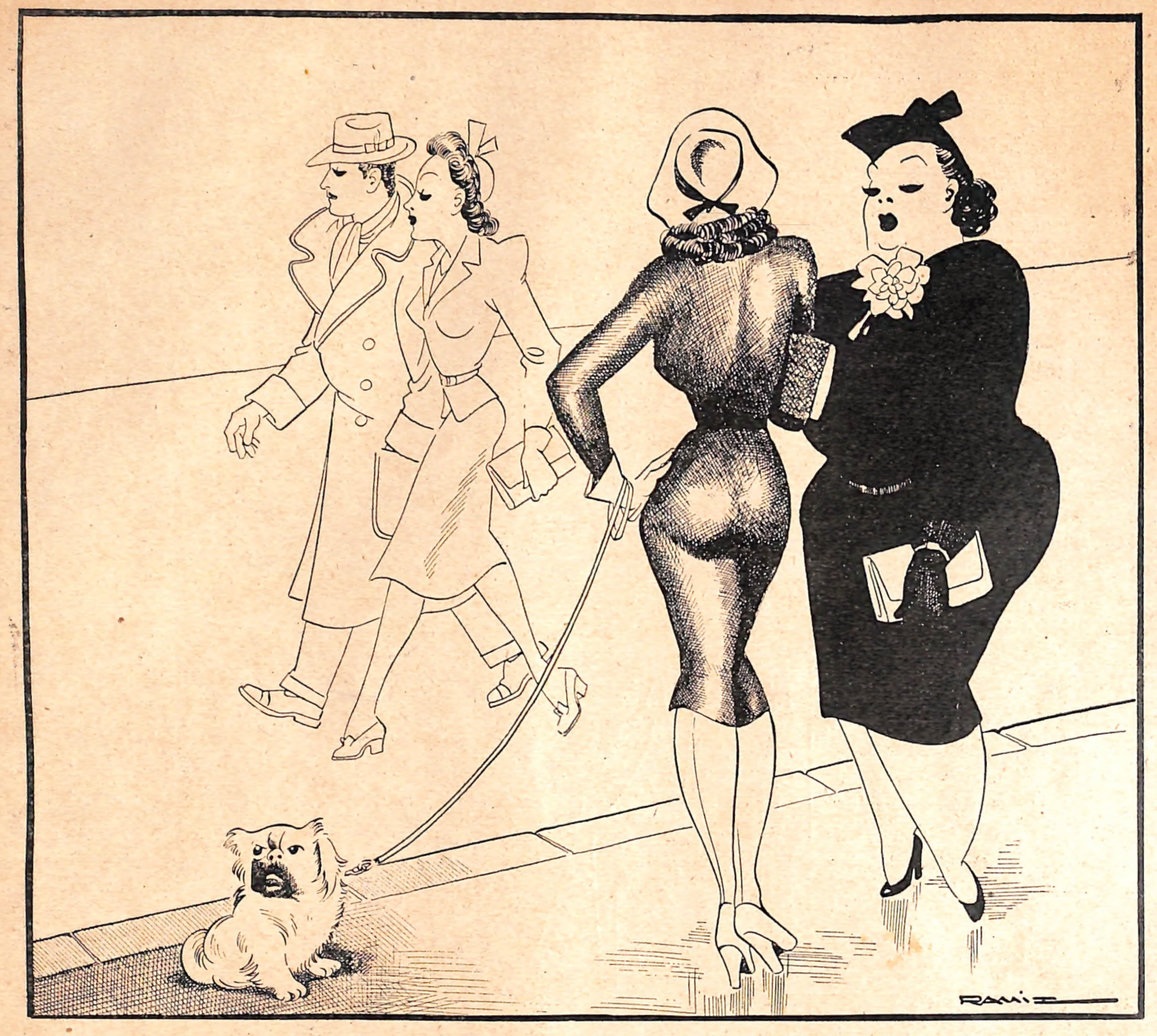

— Şu inci gibi delikanlı ile evlendi...
— Ne talihli kadın..
— Ya, o sayede artık hizmetçileri kaçmıyor!..

UYANIŞ

Yazan;
ÇAMDEVİREN

Gönlümü âşık gibi bağlamıştım bu Marta,
Umuyordum bir sevinç gözlerimi yaşarta!

Yatıyordum her akşam saylavlık ruyasına,
Her gecem başka kâbus, her günüm başka varta.

Alıcı gözle süzüp kendi meziyetimi,
İhtiyaç görmüyordum tavsiye yollu karta.

Diyordum: Kalemimle girdi şiir haline
İnönü, Dumlupınar, Sakarya, Anafarta ..

Öteki şairler de kullanmıya çalıştı,
Üç duygu, beş düşünce kalmışsa benden arta.

Bana üstatlık etti şiirde Yahya Kemal,
Bu yolda kendisinden az yemedim saparta!

Fikir vadisinde de Mehmet Emin erişir.

Yegâne rehberim ki, taş çıkarır Dekarta..

Benzemiştir kâh onu, kâh bunu dinlemekten
Hayatım Don Kişota, hayalim Bonaparta!

Bu intihap kudreti kaydı da çıktı nerden?
El, ayak buz kesildi göz atınca bu şarta!

Daha dün intihaba müsaitti her taraf:
İzmir, Bursa, Erzurum, Sıvas, Bordur, Isparta!

Ümidimin gemisi birden şapa oturdu,
Bunu göstermiyordu, doğrusu, bizim harta...

İkinci şarta hacet kalmadan işbu şartla
İstekli olanların beşte dördü iskarta!

Saylavlık istiyorsan önce isim değiştir,
Söyle, ey Çamdeviren, lâfını tarta tarta..

Salamon — O çapkin mademki fena bir maksat için beline sarildi... neden bağirmadin?..
Rebeka — Sen bile olsan bağiramazdin.. Ağzimi elli liralik bir banknotla tikadi!..

AĞLAYAN ANNELER..

Edebiyat meraklısı bir gençti. Özene bezene yazdığı bir küçük romanı Muallim Ahmet Halit kütüphanesine getirdi ve basılmasını rica etti.

Tâbi' gözlüğünü takmış, eseri ötesinden berisinden okumıya başlamıştı.

— Evlâtcığım, dedi, iyi hoş ama, bunda birçok imlâ yanlışları var.

Genç romancı:

— İmlânın, gramerin ne ehemmiyeti var efendim, dedi. Siz ruha bakın.. Romanım son derece müessirdir. Onu yazarken parça parça anneme okuyordum. Kadıncağız kendini tutamıyarak hüngür hüngür ağlıyordu.

Ahmet Halit;

— Çok teessüf ettim çocuğum, dedi, senin gibi bir gencin annesini ağlatması yakışık alır mı?

Delikanlı nükteyi anlamadı:

— Ziyanı yok, dedi, annem benim her şeyimi hoş görür, siz basınız.

Tâbi' gözlüğünün üstünden en zarif tebessümile:

— İyi ama yavrucuğum, bunu basarsam sonra benim anam da ağlar, dedi.

Münakaşa

Arkadaşlardan biri geçen gün:

— Benim ahmaklarla münakaşa ettiğim katiyen vaki değildir, diyordu.

Bir başkası:

— Malûm, malûm, dedi, öylelerile çabucak anlaşırsın.

Biraz sonra

Güzel bir bayan, büyük bir konağın kapısını çaldı. Kapıyı açan hizmetçiye:

— Dikişçi kızlar menfaatine bir balo verilecek.. Bir bilet satabilir miyim acaba?

Dedi. Hizmetçi, iyi bir kadındı, güzel bayanı tepeden tırnağa kadar süzdükten sonra cevap verdi:

— Şimdi yarım bilet bile satamazsınız.. Fakat biraz sonra uğrarsanız..

— Bir bilet satabilirim demek?

— Bir bilet değil, bütün biletleri satabilirsiniz.

Genç kız şaşırdı:

— Nasıl olur?

— Biraz sonra bizim bayan sokağa çıkacak, bay evde yalnız kalacak da!

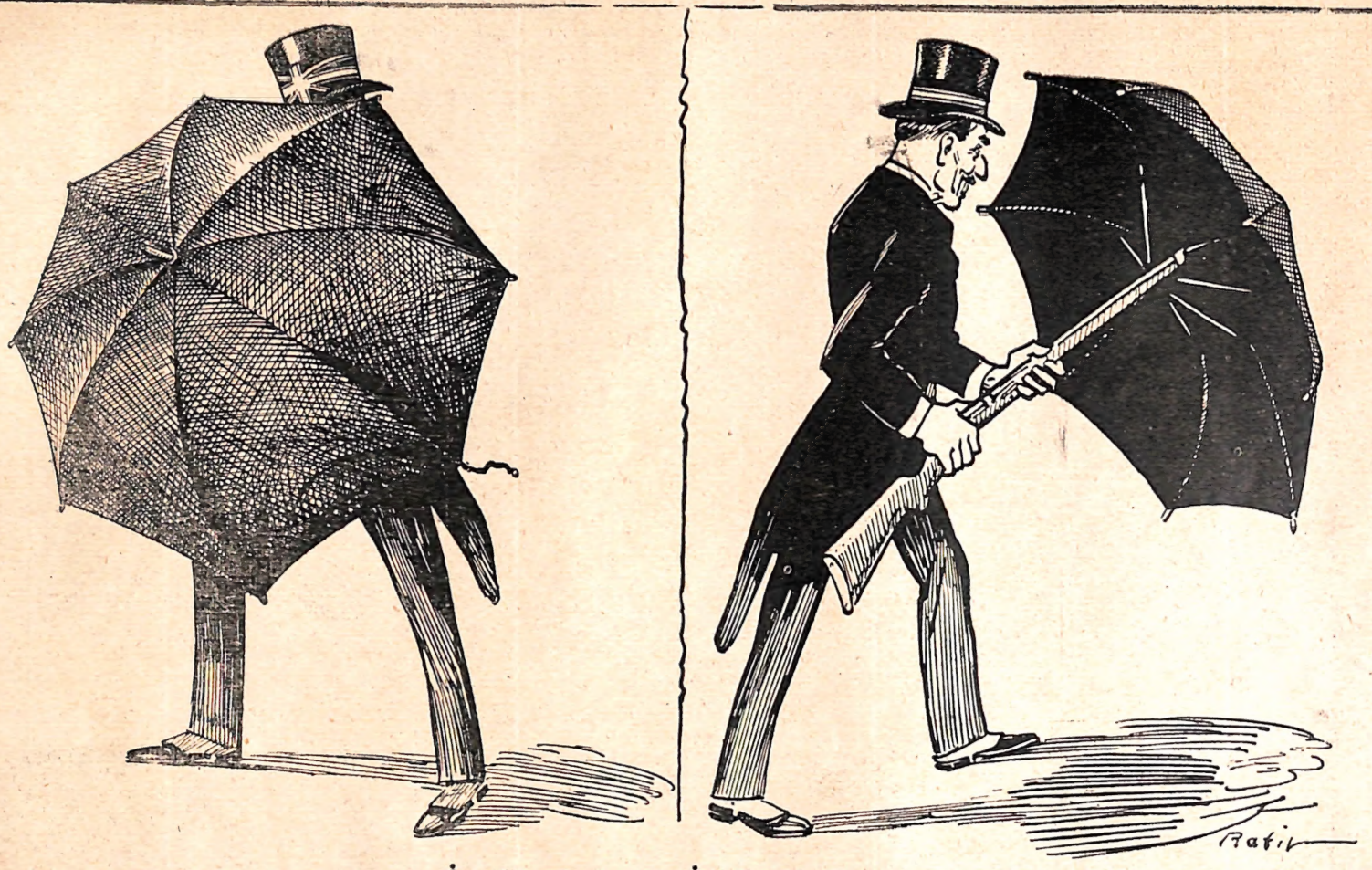

İngiliz siyaseti: İç ve dış yüzü

Haftanın Röportajı:

Anadoluda Son Mutasavvıflar

[Değerli âlimimiz Profesör Fuat Köprülü, bu hafta, profesörlüğünün yirmi beşinci yıldönümünü bitirdi. Bu münasebetle Üniversitenin konferans salonunda büyük bir toplantı yapılarak üstadın adı, sanı hürmetle anıldı. Fuat Köprülünün beynelmilel şöhretine ilk basamak olan, ona Haydelberg Üniversitesinin fahrî profesörlüğünü kazandıran «Anadoluda ilk mutasavvıflar» eserini okumıyan çoksa da, bilmiyen yoktur. Muhterem üstat, yirmi yıla yakın bir zaman evvel kaleme aldığı bu muazzam kitaba, yeni bir zeyil yazmıştır. «Anadoluda son mutasavvıflar», Köprülü oğlunun milletler arasındaki şöhretini bütün kâinata yayacak bir kudrettedir. Bir iki sayfasını bize lûtfetmek nezaketini gösterdiği için teşekkürle naklediyoruz.]

Ahmet Hamdi Tanpınar = Külhaîi Lâyhâr tarikatındandır. Şarap tortusu yemekle ömrünü geçiren külhaniden farkı, mide rahatsızlığı dolayısile, bir bardak suyu bile bir yudum karbonat almadan içmemesidir. Bununla beraber, lokantada maruf bir münekkitle müdarebeye girişmesi, hakikaten, tarikatine intisap ettiği üstada lâyık bir tilmiz olduğunu gösterir.

İşbu beyit, eserleri cümlesindendir:

Kalbim oynar nerde görsem arbede,
Bir sinek bir fili mümkün darb ede!

Burhan Toprak = Cemaliye tarikatındandır. Sanatın güzellerile güzellerin sanatına tam vukufu vardır. Bu liyakatından dolayı Akademiye direktör seçilmiştir. Cemalde kemali gören bir derviştir. Yunus Emrenin yazdığı ve yazmadığı bütün manzumeler ezberinde bulunur.

İşbu kıta, eserleri cümlesindendir:

Bir güzel bonjur dese ben de ona hû derim
Dikene gül goncası, kekliğe âhû derim!

Ercüment Ekrem = Kemaliye tarikatındandır. Edebiyatta, siyasiyatta, içtimaiyatta, hulâsa, iktisadiyattan gayri sonu «Yat» ile biten bütün ulûm ve fünunda kemal mertebesini bulmuştur. Şimdilik yegâne emeli yılbaşı piyangosunun büyük ikramiyesidir. Şu var ki, yılbaşını beklemekte üstada can sıkıntısı gelir.

İşbu beyit, eserleri cümlesindendir:

Anarım geçmişe ait nice hoş hatıralar,
Sarışın kızlara benzer sarı, parlak liralar!

Ertuğrul Muhsin = Celâliye tarikatındandır. Kalemi demirden, mürekkebi zehirden olan en amansız münekkitleri sanatının kudreti kadar bazusunun kuvvetile yola getirmiştir. Celâllı erenlerdendir.

İşbu beyit, eserleri cümlesindendir:

Bana billâh uzatsa dilini
Sererim bir vuruşta peslini!

Hakkı Tarık Us = Hurufiye tarikatinin Rakamiye kolundandır. Gece, gündüz döktüğü harflerle rakamları «Vakit» gazetesine derç ile muska halinde tisebilillâh halka dağıtır. Kalemi hareketli, kesesi bereketli bir derviştir. En hoşuna giden müridi âşık Niyazi, en dehşete salan manzara da «Seyyah» ın doymak bilmez boğazıdır.

İşbu beyit, eserleri cümlesindendir:

Tek tek sayarım pirinci, lâkin
Bir sözle «Pilâv» demek ne mümkün!

Hüseyin Pektaş = Hak erenlerinden-

— Bu adam beni çıldırtacak, daima beş kuruşluk şeyi on kuruşa alır. Hulâsa metelik etmez, üstelik yüz elli lira maaş veriyorum...
— Canım, sen de hiç münsif değilsin. Metelik etmiyen adama 150 lira verirken beş kuruşluk şeye on kuruş vermiş diye ne sinirleniyorsun?!..

dir. Manen şâdan, maddeten âbâdan, arif zarif kişidir. Hacı bektaş tarikatını pekleştiren ve yolunca gidenleri hakkile tekleştiren bu mübarek zatın dergâhı Rumelihisarı yamaçlarındadır. Muhabbetinin tadı, husumetinin tuzu ile şöhret almıştır.

İşbu beyit, eserleri cümlesindendir:

Her gören bağdaştı der bir kale bir ehram ile
Bay Fatin seyran ederken Şevketi ressam ile.

İbnil Emin Mahmut Kemal = Melâmiyyundandır. Tarihte yegâne, edebiyatta bir tane, sohbeti cana can katan, hiddeti insana köşe, bucak aratan, ermiş bir zattır. En sükûnlu deminde yedi düvele ilânı harp eder.

İşbu beyit, eserleri cümlesindendir:

Dinlemem dünyada asla dostumu
Dost olan soymak dilerken postumu!

Nizamettin Nazif = Cezbeli dervişlerdendir. Sokakta, evde, ruyada, uyanık, her dakika zikrederek dolaşır, kanatsız, pervanesiz göklere ulaşır, lisanı cömert, harekâtı mert bir allâmedir.

İşbu beyit, eserleri cümlesindendir:

Haykırsam sana bangır bangır
Sarssam camları zangır zangır.

Nurullah Ataç = Mevlevîdir. Tarikati usulünce bir sağa, bir sola, bir ileriye, bir geriye meyleder. Bunun için yazılarında hafif bir baş dönmesi tesiri görülür. Nasrettin hocanın karla ekmek yemesi kabilinden keşifleri ile tanılmıştır. Sohbetine doyulmaz, icatları sayılmaz.

İşbu beyit, eserleri cümlesindendir:

Bol bir pabuç edemedim hediye
Yazık oldu Süleyman efendiye.

Peyami Safa = Rufaîdir. Kalemini şiş gibi, hançer gibi kullanır. Şu var ki, rufailer şişleri, hançerleri kendi vücutlarına sapladıkları halde bu derviş, kalemini, canından aziz bildiği dostları üstünde tecrübe eder.

İşbu beyit, eserleri cümlesindendir:

Bir kere çekince ben silâhı
Arzın yere devrilir külâhı.

Yakup Kadri = Tarikatini belli etmiyen ermişlerdendir.

Işbu beyit, eserleri cümlesindendir:

Esrarını çözenler sanma ki derviş ola,
Esrar verenler amma, murada ermiş ola!

Zekeriya Sertelli = Tarikat mucididir. Düşmanlarına «Kuklos klayn» âzası, dostlarına bostan korkuluğu heybetile görünür. Eli sert, kalbi yumuşak, güzel huylu, iyi soylu bir dervîştir.

İşbu beyit eserleri cümlesindendir:

Seyran ederim kışın plâjda
«Tan» yaslasa yirmi bin tirajda!

Fuat Köprülü
Aslına mutabıktır:
Hancı

Birşey değil

Gardiyan, idam mahkûmunun odasına ansızın girdi. Azılı haydut, hapishane odasının döşemelerini sökmüş, toprağı kazmakla meşguldü.

Gardiyan haykırdı;

— Orada ne iş görüyorsun?

Mahkûm, istifini bazmadan:

— Tahta aralığından bir yirmi beşlik düşürdüm de.. onu arıyordum!

Otomobil Kazası

Yolda bir otomobil kazasına uğrıyarak bir eczaneye nakledilmişti.

Kapı önüne biriken meraklılardan biri polise sordu:

— Bay memur, adamcağız öldü mü?

Polis cevap verdi:

— Hayır, yaşıyor. Daha doktor bulamadık.

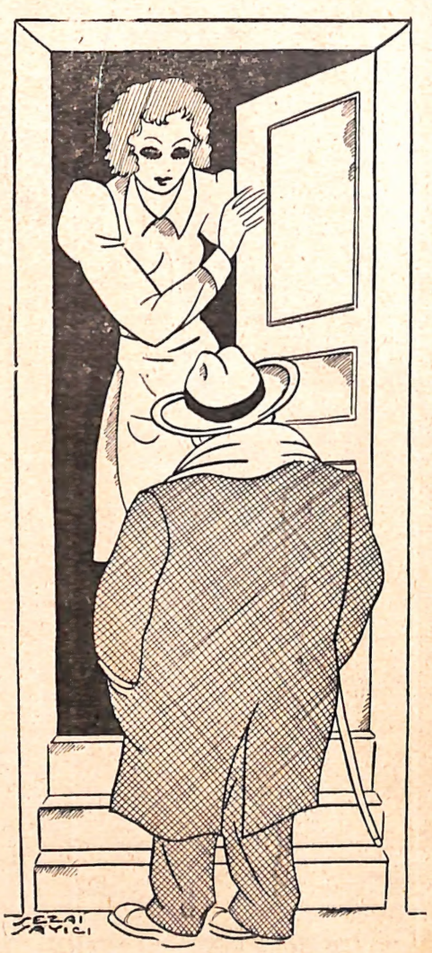

— Bay çıkalı ancak bir dakika oldu..
— Tuhaf şey, kapıdan çıkarken görmedim..
— O buradan çıkmaz ki, sizin geldiğinizi görünce arka kapıdan çıktı!..

— Zavallı, listeyi işitince düştü, bayıldı..
— Piyango mu çıktı zannetti?..
— Hayır, Meclisten çıktı zannetti!...

İhtiyar — Bizim zamanımızda sizin gibi sokak sokak dolaşmaz, oturur kocalarımıza çorap örerdik...
Genç — Biz geziyoruz amma, yine örüyoruz!..

GÜNÜN MESELESİ

İki ahbap arasında:

— Olimpiyat nedir?

— Dört senede bir yapılan büyük bir spor bayramıdır. Gücüne, kuvvetine güvenen her sporcu bu büyük bayram vesilesile yapılan müsabakalara iştirak eder.

Olimpiyatlarda sporun her nevine yer ayrılmıştır. Kimi paçaları sıvıyarak sürat koşusuna girişir, kimi mukavemet yarışında kabiliyet gösterir. Pehlivan güreşi kadar da boks ve futbola mevki verilmiştir.

Bilhassa uzun atlama ve disk atmada maharet ve mümaresesi olanlar parlak muvaffakıyetlere namzettirler.

Mevsim müsait ise deniz sporları da olimpiyadın çerçevesine girerler. Suyun altından veya üstünden yüzenler, yarış sandallarında kürek çekenler görülür.

Hâsılı olimpiyat memleketler için en heyecanlı ve meraklı bir eğlencedir. Gerçi bazan kafa göz yarılma, bacak kırılma gibi kazalar olur. Fakat bu daha ziyade olimpiyat kaptan ve idarecilerinin maharetine tâbi bir keyfiyettir. Neticede kazananlar hakem kulesinden ilân edilir. Bunlar şan ve şerefle beraber bir hayli de dünyalık kazanırlar..

— Yahu ne uzatıp duruyorsun... Şuna mebus seçimi desene..

* * *

Tramvayda gazete okuyan biri arkadaşına:

— Vay vay vay... iki bini bulmuş..

— Nedir o iki bini bulan?.

— Mebusluk istemek için müracaat edenler.

— Yok canım.. inanma...

— Bunda inanılmıyacak ne var..

— Yahu eş, ahbap arasında sade benim bildiğim iki bin kişiyi buluyor.

* * *

— Yahu mebusluk istidalarına pul yapışıyor mu?

— Hayır..

— Garip şey.. Maliye Vekâleti bu ciheti nasıl düşünememiş?

— Hangi ciheti?

— Varidat cihetini... Mebusluk istidalarına pul yapıştırılması hakkında bir kanun çıkarılmış olsaydı devlet büyük bir varidat membaına el koymuş olurdu.

* * *

— Mebusluk istiyenlerin çoğaldığını haber aldıkça nekadar memnun olduğumu bilemezsin? Bu miktarın üç bine yaklaştığını öğrenince az kalsın sevincimden oynıyacaktım?

— Sebep?

— Maarifin terakkisini gözümle gördüğüm için... Demek memlekette istida yazmasını bilen üç bin kişi var..

* * *

— Mebusluk istidaları ile aşk mektupları arasında bir benzeyiş noktası var. Bakalım keşfedebilecek misin?

— Bunda anlaşılmıyacak ne var? Her ikisinde de mektubu yazan şiddetli bir sevda ve ihtiras ateşi içinde yanmaktadır. Gece rüyasında, gündüz hulyasında sevgilisini sayıklamaktadır. Ona kavuşmak için göze almıyacağı fedakârlık yoktur. Şayet sevdiğini elinden kaptıracak olursa hayatın artık kendisine zindan olacağı kanaatindedir.

Hâsılı bir âşık ne gibi heyecanlar ve teessürlerle dolup taşarsa, bir mebusluk heveslisi de o haldedir.

— Evet bu cihetler de doğru ama, daha başka bir şey var...

— Âşık sevgilisine olan perestiş ve hürmetinin yüksek gradosundan bahseder, bir takım güzel kelimelerle onu yumuşatmıya çalışır.

— Bu da doğru... Fakat asıl mühim müşabehet bu değildir.

— Bilemiyeceğim, sen söyle..

— Bütün aşk mektupları gibi bunlar da son derece gizli tutulmıya gayret edilir. Fakat nasıl olsa bir gün açığa vurulur.

* * *

Sokak arasında dalgın dalgın yürüyen yaşlıca bir bayın peşine takılmış sırnaşık dilenci...

— Allah vücudüne sağlık versin... Çalışan ellerin dert görmesin..

— .....

— Allah çoluk çocuğunu bağışlasın..

— .....

— Allah iman selâmeti versin.

— .....

— Allah mebusluk versin..

— Al şu çeyreği de çek arabayı..

* * *

— Yahu sen mebusluk için istida vermişsin..

— Verdim ya..

— Bak şuna... Ben sende böyle emeller olduğunu hiç bilmezdim..

— Yoktu ama, ne yaparsın..

— .....

— İlk mektep hocalığı istedim, diploma, dediler. Küçük bir kâtiplik istedim, «Hiç olmazsa orta derecede tahsil lâzım» dediler. Bir avukat yanına girmek istedim. «Daktilo ile yazmak bilir misin?» diye sordu. Fabrikaya girecektim, «Yaşın çok ileri» dediler.

— Yaşı diplomayı, herhangi bir marifeti şart koşmıyan tek meslek mebusluk olduğu için ben de Fırkaya başvurdum.

Papağan

Bay — Kalbimi bir dinleseniz, öyle çarpıyor ki...
Bayan — Beni çok mu seviyorsunuz?
Bay — Ondan değil, merdivenlerden koşarak çıktım da!..

ESKİ — Aman çocuklar çabuk olun bekçi kadın geliyor...

— Dur, dur canım, benimkinin çıplak ayağının ucunu görüyorum!..

YENİ — Neclâ, bu plâjın da tadı kalmadı baksana, etrafımızda erkeğe benzer bir şey yok!..

Istanbul Güzelleşiyor

Eminönünde tramvaydan indim, yağmurlu bir gündü, meydan açılırken ortadan kaldırılan bekleme siperini hasretle andıracak kadar soğuk, ıslak, münasebetsiz bir gün.. Sırsıklam olmadan meydanı nasıl geçeceğimi düşünürken gözlerim mimar Sedat Çetintaş'a takıldı.

Meşhur tarihçi mimarımız, yağmura, çamura aldırış etmeden, meydanın ortasında durmuş, Yenicamii hayran hayran süzüyordu. Koşarken omuzuna çarpan insanlara, üstünü zifosla kaplıyarak geçen arabalara, otobüslere, başından aşağı bulaşan yağmurlara metelik vermiyor, tetkikatına devam ediyordu. Beni görsün diye karşısında durdum, elile sola itti; adını söyledim, kulak vermedi bile.. Nihayet, eski köprü memurları gibi, koluna asılarak var kuvvetimle silkeledim, o zaman gözlerini bana çevirdi:

— Ne güzel değil mi?

Yenicamii gösteriyordu. Tasdik ettim. Sedat Çetintaş:

— Bu, daha birincisi... Bir de İbrahim paşa sarayının etrafını yıktırarak binayı meydana çıkarırsak ikinci manzarayı da görürsün!

— Nedir bu göreceğimiz manzara?

— Umumî hapishane.

— Allah göstermesin! bukadar mı?

— Ne münasebet,.. Bunlar, devede kulak. İstanbulun imarı demek, ona tarihî kıymetlerini gösterebilmek imkânını vermektir. Meselâ yarısı Bizanslıların, yarısı da Mimar Sinanın eseri olan Bozdağan kemerini meydana çıkarmak için de Edirnekapıdan Süleymaniyeye kadar iki taraflı bütün binaları istimlâk edip şöyle ensiz uzun bir park vücude getirmek, medenî vazifelerimizin başında gelir.

— Bukadar binayı yıkmak için para mı yetişir?

— Paraya lüzum yok. Ev sahiplerine meselenin azametini anlatırsak onlar kendiliklerinden evlerini yıkarlar... Hem yıkma ücreti bile istemeden.

— Hayret... Ya park da bedava mı yapılır?

— Onun da kolayı var: Park meyva ağaçlarile sebze yetiştirecek tohumlar ekilirse, biriki sene içinde varidat getirecek bir hale gelir..

— Doğru... ya dördüncü manzara?

— Yedikule, Yerebatan, binbirdirek, Akbıyık, Karasakal, Samurkaş.. Saymakla tükenmez ki,.

— Bunların hepsinin etrafı açılıp parka mı çevrilecek?

— Öyle ya..

— Peki.. Buradan çıkan ahali nerede oturacak?

— Orası İskân müdürlüğüne ait bir keyfiyet.. İhtisasımın haricinde.. Bunu da ondan sor!

— Şu kadının, yanındaki şişman çirkin erkek kim?..
— Kocası!...

YENİ ROMANIMIZ:

İFLÂSTAN SONRA

KARİKATÜR'ün gelecek haftadan itibaren neşrine başlıyacağı yeni romanın adıdır. «İflâstan sonra», Karikatür'ün en muvaffak bir tefrikasıdır. Baştan sona kadar eğlenceli vak'alar arasında hayatın bazı hazin hakikatlerini teşrih eden romanda, çok canlı tipler yaşatılmıştır. Güldürücü vak'alar arasında düşündürücü hâdiseler karşısında kaldığınızı görecek ve bu tezatları çok üstadane mezceden romanı zevk ve heyecanla takip edeceksiniz.

Dile Düşmüş Bir Kız

[Kadıköy - Bostancı tramvayında. Yüzü vatmandan tarafa iki yolcu konuşur. Benim oturduğum yer, onların arkasında, konuştuklarını dinlemiye müsait bir yer. Yolcunun ikisi de genç. Biri heyecanla anlatıyor, öteki merakla dinliyor.]

Birinci yolcu — (Devamla İşte bu kızla sonbaharda tanıştım, mevsim serin olmakla beraber münasebetimiz ateşli başladı. Plâj, gazino, sandal zamanı geçtiği için ancak sinemaya, tiyatroya, lokantaya gidebiliyorduk. Çok cana yakın bir konuşması vardı. Onunla yalnız böyle umumî yerlerde konuşmak bana kâfi gelmedi. Küçük bir apartıman tuttum, döşedim, artık haftanın bir iki gününü başbaşa orada geçiriyor, doya doya konuşuyorduk... Doya doya diyorum, bu sözüm tam yerindedir. Çünkü böyle beş on defa başbaşa kaldıktan sonra onun konuşmasına kanıksar gibi olmuştum.

Önce, onunla nerede buluşacağım, nerede dertleşeceğim diye düşünürken şimdi de nasıl atlatacağım, nasıl mazeret uyduracağım diye zihnimi yormıya başladım. Doğrusu, azizim, muhabbet nekadar yükselirse yükselsin, sonunda mutlaka sukuta mahkûm oluyor... Bu tabiî kanundan benimki müstesna olamadı.

Nihayet, kapalı, açık imalarla, bu münasebeti, tadında bırakmanın, yani ipi koparmanın zamanı geldiğini anlatmak istedim. Fakat ben daha mukaddemeyi yapıp esasa girişmeden ağlamıya, hıçkırmıya, tepinmiye, saçlarını, kirpiklerini - hem de takma olmadığı halde - yolmıya başlamasın mı? Şimdi ne diyeceğimi, ne yapacağımı şaşırmış bir haldeyim.. Her sabah bir mektubunu alıyorum, akşamları daireden çıkarken yolumu bekliyor. Gittiğim lokantada benden evvel yer tutuyor, gideceğim sinemayi benden önce kestirerek tam merkezde bir koltuğa yerleşiyor...

Ondan nekadar kurtulmak istesem, bana okadar takılıyor, bağlanıyor! Akrabalarımı keşfetmiş, haftada bir kere, sırasile, bunlardan birine bir mektup yolluyor, bana olan aşkından, benim vefasızlığımdan yana yakıla bahsediyor... Bu yetişmezmiş gibi, daha ne yapsa iyi? Bizim dairenin şefine de bir mektup yollamamış mı? Adam beni karşısına aldı, hareketimin güzel olmadığını, böyle masum bir kızın kalbile oynayıp sonra yüz üstü bırakmanın şerefli bir gence yakışmıyacağını söyledi, nasihatler etti, durdu.. Tepem fena halde atıyor, atıyor ama ben rezaletten kaçtıkça rezalet de büsbütün artıyor.. Ne yapacağımı şaşırdım. Halamın elini öpüyor, teyzemin eteğine sarılıyor, onları da kendi tarafına çekiyor... Evleneyim mi, bırakayım mı, şaşırdım...

İkinci yolcu — Hiç bakma, bırak!

Birinci yolcu — Söylemesi kolay, fakat benim yüzümden bukadar dile düşmüş bir kızı yüzüstü bırakmak da..

İkinci yolcu — Orasını hiç merak etme.

Birinci yolcu — Ne demek istiyorsun?

İkinci yolcu — Züppeciğim, onda bu sırnaşıklık varken dünyada kocasına kalmaz. azizim!..

Ağustosböceği

TEŞBİHTE HATÂ OLMAZ

Basma

Mantara

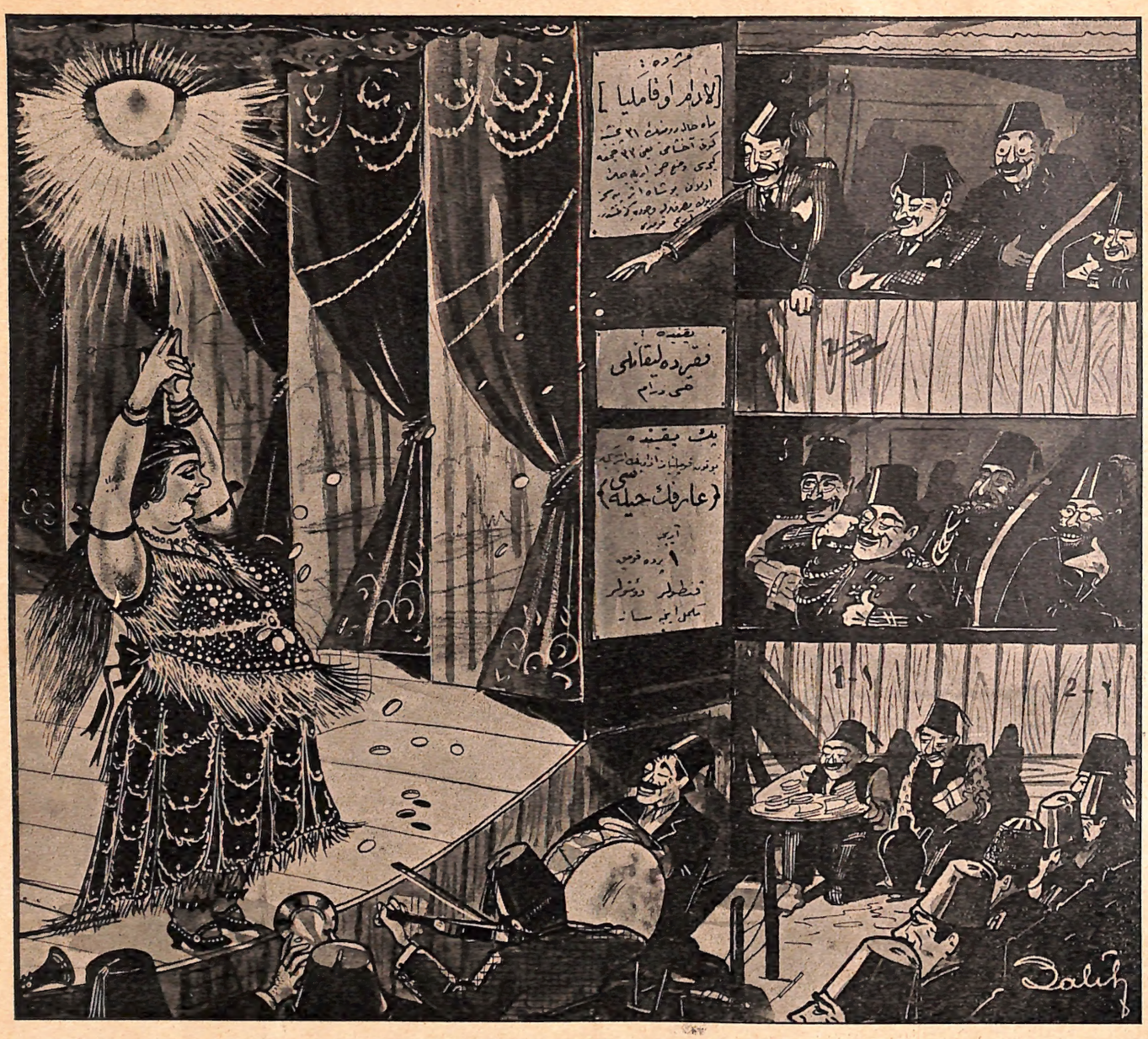

TARİHTEN ÇİZGİLER:

Meşhur kantocu Şişmanyan hanım birçok meftunlarını, âşıklarını çıldırtan çiftetellisini oynuyor!...

SARHOŞUN ÇOCUĞU

Meyhanedeki her zamanki masasında her akşam olduğu gibi kendi kendine rakısını içmekte devam ediyordu.

Komşularından bir ihtiyarın kapıdan girdiğini görünce elini salladı ve bağırdı:

— Allah bugünleri de mi gösterdi? Gel bakalım seninle bir tokuşturalım.

İhtiyar yüzünü ekşitti:

— Allah bugüne kadar damlasını nasip etmedi. Ben seni almıya geldim. Haydi kalk... Bir çocuğun dünyaya geldi..

— Tam vaktini buldu. Meyhanenin kapanmasına bir saat var..

— Canım çocuk daha yeni dünyaya geliyor. Babasının huyunu suyunu nereden bilsin... Haydi kalk gidelim ayıptır.

Ayyaş biraz ayılmış gibiydi. Homurdana homurdana yerinden kalktı, komşunun peşine takılarak eve gitti.

Karısı sapsarı, fakat memnun yatağında yatıyordu. Onu alnından öptükten sonra sallana sallana çocuğunu yatırdıkları karyolaya yürüdü, onun üzerine iğildi, uzun uzun baktı sonra:

— Yahu çocuklarm ikiz olduğunu yüreğim oynamasın diye mi haber vermediniz? dedi.

Şimendifer

Tarlasında çalışırken bir takım adamların ellerinde tuhaf tuhaf makineler, sopalarla bir şeyler yaptıklarını gördü, yanlarına giderek selâm verdi ve sordu:

— Merhaba baylar.. Kolay gele... Ne iş görüyorsunuz?

Bunlardan biri cevap verdi:

— Merhaba dayı.... Biz mühendisiz... Buraları ölçüp biçiyoruz... Buradan tren yolu geçecek de...

— Benim tarladan mı?

— Öyle olacak.. Şu karşıki ev de senin mi?

— Benim ya...

— Hesabımıza göre tren senin evin tâ ortasından geçecek..

Köylü başını kaşıya kaşıya söylendi;

— İyi amma,. karı ihtiyar.. her tren geçişte kapıyı kim açacak?

Sıhhatini Seven RADYOLİN Kullanır

Diş doktoru diyor ki

«İyi bir diş macununda, diş etlerine muzır tesirleri olmıyan antiseptik bir madde bulunmalı, asıl dişleri temizleyici madde, mineleri sıyırmıyacak şekilde hazırlanmış olmalı, içinde hamız olmadıktan başka, ağızdaki humuzları da temizlemek üzere kalevi maddeler ihtiva etmeli ve nihayet koku ve lezzeti nefis olmalıdır.»

İşte Radyolin budur

Sabah, öğle ve akşam yemeklerinden sonra RADYOLİN KULLANINIZ.

Bu adamı canından bezdiren şey; GRİPİN i tecrübe edinciye kadar çekmiye mahkûm olduğu ağrı ve sızıdır.

Gripin

En şiddetli baş ve diş ağrılarını keser.

Gripin

Romatizma, sinir, adale, bel ağrılarına karşı bilhassa müessirdir.

Gripin

Kırıklığı, nezleyi, soğukalğınlıklarından mütevellit bütün ağrı, sızı ve sancıları geçirir.

İcabında günde üç kaşe alınabilir.

Aldanmayınız, rağbet gören her şeyin taklidi ve benzeri vardır. Gripin yerine başka bir marka verirlerse şiddetle reddediniz.

Dr. SUPHİ ŞENSES

İdrar yolları hastalıkları mutahassısı

Beyoğlu Yıldız sineması karşısı Lekler apartıman. Fakirlere parasız.

Tel: 43924

Ağız, bağaz, burun yollarile vücuda giren nezle, kızamık, kızıl, grip gibi bulaşıcı hastalıklardan korur. Yarım bardak suya bir kahve kaşığı Neosterin buraları hiç tahriç etmeden temizler, ağrılarını geçirir, fena kokularını izale eder.

Eczanelerde reçetesiz satılır.

«BUGÜNKÜ TÜRKİYE» formasile bu mükemmel eser tamamlanmış bulunuyor Çıkan bütün formalar idarehanemizde bulunur. Beher formanın fiatı 25 kuruştur. Ciltli olarak 250 kuruştur.

Altıncı Cildimiz

KARİKATÜR'ün altıncı cildi 156 ıncı sayı ile tamamlanmıştır.

Kolleksiyonlarını ciltli olarak muhafaza etmek istiyen okuyucularımız arzu ettikleri takdirde altıncı cilt sayılarını hususî kapaklarımızla ciltletebilirler.

İstanbulda bulunan okuyucularımız Ankara caddesindeki satış mağazamıza müracaat ederek kolleksiyonlarını 50 kuruş mukabilinde ciltletebilirler.

Kolleksiyonlarını posta ile gönderecek olan okuyucularımız cildiye ve posta masrafı olarak 65 kuruşluk posta pulu göndermelidirler.

Altıncı cildin ciltli olarak fiatı 275 kuruştur. Siparişlerini posta ile bildirenlere kolleksiyonları derhal ciltli olarak gönderilir.

Kolaylık-Şıklık

) Her şeyden evvel kolaylığı arayan spor meraklısı Bayanlar, onlar için yapılmış olan bu sentür-külotları giyerek şıklığı da temin etmiş olurlar. Hututu inceltir. Vücudun tenasübünü düzeltir ve en şedid hareketlerde bile kat'iyyen kaymaz

Fiyatı: 7 1/2 liradan itibaren.

Satış yeri yalnız : ez

J. Roussel Paris

İSTANBUL, Beyoğlu Tünel meydanı 12 No.lu. Mağazamızı ziyaret ediniz veya 18 No.lu telefonumu istiyiniz. Fiyatlarımızda büyük tenzilat.

KARİKATÜR

— Listenizde şöyle adamakıllı karın doyuracak bir şey bulamadım..
— O halde namzet listesine bakınız bayım!..

Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.